

شماره ۷۷۹۳۳

تاریخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۵

پیوست

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بیت

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۸۲۱۱۲۴۹
تاریخ ثبت: صبح
اقدام کننده: عصر ۸۲۱۵/۲۵

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۷۱۴۲/۳۲۱۷۸ مورخ ۱۳۸۱/۷/۶ دولت در مورد موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فدرال آلمان که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۳ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۷۷۹۳۳

تاریخ ۱۳۶۷/۱۰/۲۵

پوست

بیتسالی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۱۱,۳۴۹
تاریخ ثبت: ۱۳/۱۰/۲۵
اقدام کننده: عصر

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فدرال آلمان

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فدرال آلمان مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.
تبصره - ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۰) و (۱۱) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فدرال آلمان

مقدمه :

جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فدرال آلمان که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند،
با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو کشور،
با هدف ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،
و با تأیید این که تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاریها موجب جریان سرمایه گذاری بین دو کشور می گردد، به شرح زیر توافق نمودند:

بیمه‌نامه

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱ - اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع دارائی از جمله موارد زیر است که به طور مستقیم یا غیر مستقیم توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر بر طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل اجاره، رهن، حق حبس، وثیقه و حق انتفاع،

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها از قبیل اوراق بهادار، اوراق قرضه، سهام سرمایه و اعتبارات،

پ - حق نسبت به پول و یا هرگونه مطالبات قابل وصول و هرگونه عملیات مرتبط با سرمایه گذاری که دارای ارزش اقتصادی باشد و همچنین سرمایه گذاری مجدد عواید و افزایش ارزش سرمایه گذاری اولیه،

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از جمله علائم تجاری، حق اختراع، مدل‌های بهره‌برداری، طرحهای صنعتی، فرآیندهای فنی، دانش فنی، اسرار تجاری، اسامی تجاری و حسن شهرت تجاری،

ث - حقوقی که دارای ارزش اقتصادی باشد از قبیل حق اکتشاف، استخراج و بهره‌برداری از منابع طبیعی.

هرگونه تغییر در شکل دارائی‌هایی که سرمایه گذاری شده است، در طبقه‌بندی آنها به عنوان سرمایه گذاری مادام که این تغییر در صورت درخواست طرف متعاقد میزبان توسط دستگاه ذیصلاح طرف متعاقد میزبان، به تأیید رسیده هیچ‌گونه تأثیری نخواهد داشت.

۲ - اصطلاح «سرمایه گذار» عبارت از اشخاص هر طرف متعاقد به شرح زیر است

بیتاعمالی

که در چارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند:
الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین یک طرف متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به شمار آیند.

ب - اشخاص حقوقی که به موجب قوانین یک طرف متعاقد تأسیس یا تشکیل شده و دارای مقری در قلمرو طرف متعاقد مزبور باشند.

۳ - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود تسهیلات مالی، سود سهام، حق الامتیاز، حق پروانه و سایر کارمزدها.

ماده ۲ - تشویق، پذیرش و حمایت از سرمایه گذاری

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

۲ - هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد. این پذیرش تحت شرایط مشخصی توسط مرجع صلاحیتدار موضوع ماده (۹) اعطاء می شود.

۳ - طرفهای متعاقد همیشه اعمال رفتار عادلانه و منصفانه نسبت به سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر را تضمین خواهند کرد و مدیریت، فعالیت، نگهداری، استفاده، تغییر شکل، بهره مندی، فروش یا واگذاری سرمایه گذاریهای مزبور را به هیچ وجه مشمول اقدامات تبعیض آمیز قرار نخواهند داد.

۴ - سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد در مورد انتخاب وسائل حمل و نقل بین المللی برای جابجائی افراد و یا کالاهای سرمایه ای که در ارتباط مستقیم با سرمایه گذاری در مفهوم این موافقتنامه هستند، مخیر می باشند.

مبتغایی

ماده ۳ - رفتار ملی و رفتار کامله الوداد

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه گذاریهای آنها رفتاری اعمال خواهد نمود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود و سرمایه گذاریهای آنها یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث یا سرمایه گذاریهای آنها در خصوص مدیریت، فعالیت، نگهداری، استفاده، بهره‌مندی، فروش و تصفیه سرمایه گذاری (هر کدام که برای سرمایه گذار مساعدتر باشد) نامساعدتر نباشد.

- ۲ -

الف - مفاد بند (۱) شامل ورود و اقامت موقت افراد نخواهد شد، با این وجود طرفهای متعاقد در حدود قوانین ملی خود درخواستهای ورود و اقامت موقت افراد هر طرف متعاقد را که در ارتباط با یک سرمایه گذاری تمایل به ورود به قلمرو طرف متعاقد دیگر را دارند، با نظر مساعد مورد توجه قرار خواهند داد. در مورد افراد شاغل هر طرف متعاقد که در ارتباط با یک سرمایه گذاری تمایل به ورود در قلمرو طرف متعاقد دیگر و اقامت موقت به منظور اشتغال باشند نیز به همین ترتیب عمل خواهد شد. درخواستهای پروانه کار نیز با نظر مساعد مورد توجه قرار خواهد گرفت.

ب - در چارچوب مفاد بند (۱) این ماده موارد زیر، به ویژه به عنوان رفتار نامساعدتر در نظر گرفته خواهد شد:

رفتار نابرابر در ایجاد محدودیت در خرید مواد خام یا کمکی، انرژی یا سوخت یا ابزار تولید یا انجام عملیات از هر نوع، رفتار نابرابر در ممانعت از بازاریابی محصولات در داخل یا خارج کشور و سایر اقداماتی که اثرات مشابه دارند.

پ - صرف نظر از جزءهای (الف) و (ب) فوق، اقداماتی که بنا به دلایل امنیت و نظم

بیتجاری

عمومی، بهداشت و اخلاق عمومی، رفتار نامساعدتر در مفهوم بند (۱) این ماده تلقی نخواهد شد.

۳ - چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک و یا سازمان منطقه‌ای مشابه و یا به موجب موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف یا سایر موضوعات مالیاتی امتیازات، مزایا یا حقوق خاصی را به یک یا چند سرمایه‌گذار کشور ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند ملزم به اعطای امتیازات یا حقوق مزبور به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

۴ - مفاد ماده (۳)، یک طرف متعاقد را به اعطای مزایا، معافیتها و تخفیف‌های مالیاتی که طبق قوانین آن فقط به سرمایه‌گذاران مقیم در قلمرو آن اعطاء می‌گردد، به سرمایه‌گذاران مقیم در قلمرو طرف دیگر متعاقد ملزم نمی‌نماید.

ماده ۴ - مصادره و جبران خسارت، رفتار نسبت به خسارات و زیانها

۱ - سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد از حمایت و امنیت در قلمرو طرف متعاقد دیگر برخوردار خواهند شد.

۲ - سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر ملی و سلب مالکیت نخواهد شد یا تحت هیچ‌گونه تدابیری با تأثیرات برابر با سلب مالکیت که از این پس «سلب مالکیت» نامیده می‌شود، قرار نخواهد گرفت، مگر آن‌که به نفع عموم و در مقابل جبران خسارت باشد. این جبران خسارت باید معادل ارزش سرمایه‌گذاری سلب مالکیت شده بلافاصله قبل از تاریخی که سلب مالکیت واقعی یا قریب‌الوقوع به آگاهی عموم برسد، باشد. جبران خسارت باید بدون تأخیر انجام شود. با این وجود، در صورت تأخیر، این جبران خسارت شامل هزینه‌های متعلق به آن نیز خواهد

مبتغیان

شد. این جبران خسارت باید عملاً قابل پرداخت و آزادانه قابل انتقال باشد. مقررات کافی برای تعیین و پرداخت خسارت در هنگام سلب مالکیت یا قبل از تاریخ سلب مالکیت باید وضع شده باشد. هرگونه اختلاف در مورد تطبیق سلب مالکیت با قوانین مربوطه، یا در خصوص مبلغ جبران خسارت باید به موجب فرآیند قانونی در دادگاههای صلاحیتدار کشوری که سرمایه گذاری در آن انجام شده است، مورد بررسی قرار گیرد.

۳ - سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه گذاریهای آنها در قلمرو طرف متعاقد دیگر به علت جنگ یا سایر مخاصمات مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری ملی یا شورش دچار زیان شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث در خصوص اعاده مال، پرداخت غرامت، جبران خسارت یا عوض دیگری که دارای ارزش مالی باشد، نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود. این گونه پرداختها باید آزادانه قابل انتقال باشد.

ماده ۵ - انتقالات

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد اطمینان می دهد که انتقالات مربوط به سرمایه گذاریهای موضوع این موافقتنامه به صورت آزاد و بدون تأخیر انجام پذیرد. این انتقالات شامل موارد زیر است:

الف - اصل و مبالغ اضافی برای حفظ یا افزایش سرمایه گذاری؛

ب - عواید؛

پ - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری؛

ت - حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فناوری؛

ث - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۴) و (۶) این موافقتنامه؛

ج - بازپرداخت وامهای مربوط به سرمایه گذاری؛

مبتنی

ج - حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر وجوه دریافتی توسط کارکنانی که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری را کسب کرده باشند؛

ح - وجوه پرداختی ناشی از حل و فصل اختلافات به موجب ماده (۱۱).

۲ - انتقالات فوق باید بدون تأخیر به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد و به نرخ تعیین شده تسعیر در بازار رسمی انجام پذیرد. در صورت فقدان این چنین نرخ، نرخ شاخص به کار گرفته شده برای آخرین سرمایه گذاریهای وارده، حاکم خواهد بود.

۳ - چنانچه انتقالات در مدتی که قاعداً برای تکمیل تشریفات انتقال لازم است انجام پذیرد، چنین تلقی می شود که انتقالات بدون تأخیر انجام شده است. مدت مزبور از تاریخ تقدیم درخواست مزبور شروع خواهد شد و به هیچ دلیلی از دو ماه تجاوز نخواهد کرد.

۴ - علی رغم مفاد بندهای (۱) تا (۳)، یک طرف متعاقد می تواند با اقدامات منصفانه و غیر تبعیض آمیز و با حسن نیت به منظور حمایت از حقوق طلبکاران یا در رابطه با تخلفات جزائی یا به موجب قرار یا حکم صادره در رسیدگی اداری یا قضائی از یک انتقال جلوگیری نماید مشروط به این که چنین اقداماتی و اعمال آنها به عنوان وسیله ای برای خودداری آن طرف متعاقد از انجام تعهدات یا تکالیف خود به موجب این موافقتنامه مورد استفاده قرار نگیرد.

ماده ۶ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن به موجب بیمه پرداخت غرامت یا قرارداد تضمین، پرداختی را به هر یک از سرمایه گذاران خود انجام دهد:

الف - طرف متعاقد میزبان، جانشینی طرف متعاقد دیگر را به موجب قرارداد بیمه

بیت‌سالی

یا تضمین به رسمیت خواهد شناخت.

ب - جانشین مستحق حقوقی است که سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است.
پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد میزبان بدون لطمه زدن به حقوق جانشین دولتی به موجب ماده (۱۰)، براساس ماده (۱۱) حل و فصل خواهد شد. با این وجود جانشین می‌تواند به سرمایه‌گذار این حق را بدهد که در مقابل طرف متعاقد سرمایه‌پذیر اقدام به استیفای حقوق و اگذار شده بنماید.

ماده ۷ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر قابل نموده است تضمین می‌نماید.

ماده ۸ - شرایط مساعدتر

۱ - صرفنظر از شرایط مندرج در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که بین هر یک از طرفهای متعاقد با سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار خواهد گرفت، قابل اجرا خواهد بود.

۲ - چنانچه قوانین هر طرف متعاقد یا تعهدات ناشی از موافقتنامه‌های بین‌المللی موجود در حال حاضر یا موافقتنامه‌هایی که از این پس بین طرفهای متعاقد علاوه بر این موافقتنامه منعقد می‌شوند حاوی مقررات عام یا خاص باشند، که سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را مستحق برخورداری از رفتار مساعدتری نسبت به آنچه در این موافقتنامه پیش‌بینی شده است نمایند، مقررات مذکور تا حدی که مساعدتر باشد نسبت به این موافقتنامه حاکم خواهد بود.

بتعمیل

ماده ۹ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌های اعمال می‌شود که قبل یا بعد از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه، به تصویب مراجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر (در صورتی که قوانین و مقررات آن مقرر کنند)، برسد.

مرجع صلاحیتدار در جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمتهای اقتصادی و فنی ایران یا سازمانی که جایگزین آن گردد، می‌باشد. به هر حال این موافقتنامه در مورد اختلافاتی که پیش از لازم‌الاجراء شدن آن به وجود آمده یا حل و فصل شده‌اند اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۰ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- ۱- اختلافاتی که در خصوص تفسیر یا اجرای این موافقتنامه بین طرفهای متعاقد ایجاد شود باید تا حد امکان از طریق دولتهای دو طرف متعاقد حل و فصل شود.

۲- چنانچه اختلاف بدین گونه حل نشود، اختلاف بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد به یک دیوان داوری ارجاع خواهد شد.

۳- این دیوان داوری به صورت موردی به شرح زیر تشکیل خواهد شد:

هر طرف متعاقد یک عضو تعیین خواهد نمود و این دو عضو در مورد تبعه یک کشور ثالث به عنوان رئیس که توسط دولتهای دو طرف متعاقد تعیین می‌گردد توافق خواهند نمود. این اعضاء باید ظرف دو ماه و رئیس دیوان ظرف سه ماه از تاریخی که هر یک از طرفهای متعاقد طرف متعاقد دیگر را نسبت به تصمیم خود برای ارجاع اختلاف به دیوان داوری مطلع می‌سازد، تعیین شوند.

۴- اگر مدتهای مذکور در بند (۳) فوق رعایت نشده باشد، هر یک از طرفهای متعاقد، در صورت نبودن هرگونه ترتیبات دیگری، می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۷۷۹۳۳

تاریخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۵

پست

بیتنام

دادگستری دعوت نماید که انتخابهای لازم را به عمل آورد.

اگر رئیس تبعه یکی از طرفهای متعاقد بوده یا از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، معاون رئیس باید انتخابهای لازم را به عمل آورد. چنانچه معاون رئیس تبعه یکی از طرفهای متعاقد بوده یا وی نیز از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضوی از دیوان که در رتبه بعد از او قرار داشته باشد و تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نباشد دعوت خواهد شد تا انتخابهای لازم را به عمل آورد.

۵ - دیوان دآوری با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد کرد. این تصمیمات الزام آور است. هر طرف متعاقد باید هزینه عضو خود و نمایندگان خویش در جریان دآوری را بپردازد. هزینه رئیس و سایر هزینه‌ها باید به طور مساوی بین طرفهای متعاقد تقسیم شود. دیوان می تواند در خصوص هزینه‌ها مقررات دیگری وضع نماید. در بقیه موارد دیوان دآوری قواعد رسیدگی خود را تعیین می کند.

ماده ۱۱ - حل و فصل اختلافات بین یک طرف متعاقد

و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر

۱ - اختلافات یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه گذاری، تا حد امکان به صورت دوستانه بین طرفهای اختلاف حل و فصل خواهد شد.

۲ - چنانچه اختلاف حل و فصل نشود، این اختلاف بنا به درخواست هر یک از طرفهای اختلاف، می تواند به دادگاه صلاحیتدار طرف متعاقد میزبان، یا مشروط به گذشت شش ماه از زمان طرح اختلاف، به دآوری بین المللی ارجاع گردد. مفاد بندهای (۳) تا (۵) ماده (۱۰) با تغییرات لازم اعمال خواهد گردید، مگر آن که طرفهای اختلاف به نحو

مجلس

دیگری توافق کرده باشند و در صورتی که مدتهای تعیین شده در بند (۳) ماده (۱۰) برای انتصاب داورها و سرداور رعایت نشده باشد، هر طرف اختلاف می تواند چنانچه ترتیبات دیگری در نظر گرفته نشده باشد، از رئیس دیوان داوری بین المللی اتاق بازرگانی بین المللی در پاریس دعوت نماید تا انتصاب های لازم را انجام دهد. حکم داوری بر طبق قانون داخلی اجراء خواهد شد.

۳ - در صورتی که سرمایه گذار یک طرف متعاقد، اختلافی را به دادگاه صلاحیتدار داخلی ارجاع کرده باشد، اختلاف یاد شده می تواند به داوری بین المللی ارجاع گردد، مشروط بر آن که در صورت لزوم آن طرفی که اختلاف را به داوری ارجاع نموده هزینه های دادرسی را تا آن زمان متحمل شود و دادگاه نیز در صورت درخواست هنوز رأی در ماهیت دعوی صادر نکرده باشد.

۴ - در طول رسیدگی داوری یا اجرای حکم، طرف متعاقدی که درگیر در اختلاف می باشد، نباید نسبت به این که سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر به موجب یک قرارداد بیمه در خصوص تمامی یا بخشی از ضرر وارده خسارت دریافت کرده است، اعتراض نماید.

۵ - در صورتی که هر دو طرف متعاقد، طرفهای متعاقد «کنوانسیون ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی (۱۳۴۳/۱۲/۲۷ هجری شمسی) در مورد حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر»، شده باشند، اختلافاتی که به موجب این ماده بین طرفهای اختلاف حادث می شود، برای داوری به موجب کنوانسیون یاد شده تسلیم خواهد شد. هر طرف متعاقد بدین وسیله موافقت خود را نسبت به این شیوه اعلام می نماید مگر آن که طرفهای اختلاف به نحو دیگری توافق نمایند.

بیتنام

ماده ۱۲ - مشورت

هر طرف متعاقد می‌تواند به طرف متعاقد دیگر پیشنهاد مشورت در خصوص هر موضوع مربوط به این موافقتنامه را بدهد. این مشورتها در مکان و زمانی که از طریق مجاری سیاسی مورد توافق قرار می‌گیرد، انجام خواهد شد.

ماده ۱۳ - اعتبار موافقتنامه

۱ - این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲ - این موافقتنامه یک ماه پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت پانزده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاقد دوازده ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، موضوع را به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

۳ - پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی پانزده ساله مجری خواهد بود.

۴ - این موافقتنامه به محض لازم الاجراء شدن، جایگزین قرارداد تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت شاهنشاهی ایران و جمهوری فدرال آلمان مورخ ۱۳۴۴/۸/۲۰ هجری شمسی برابر با یازدهم نوامبر ۱۹۶۵ میلادی خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۷۷۹۳۳

تاریخ ۲۸ / ۱۰ / ۱۳۴۲

پست

بتعمالی

ماده ۱۴ - زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، آلمانی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک می باشد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ بیست و ششم مرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک هجری شمسی مطابق با هفدهم آگوست دو هزار و دو میلادی به امضاء نمایندگان طرفهای متعاقد رسید.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری فدرال آلمان

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و سوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.

مهدی کروی
رئیس مجلس شورای اسلامی